

La farga

Revista de Salt

Núm. 233 · setembre 2006 · Preu 1,80 €

Any XXVII

Activitats del mes

CASAL DE JUBILATS

Dia 21 de setembre.- Excursió a LAGORGES DE LA FOU (Catalunya Nord). Sortida a les 8 del matí. Dinar al restaurant TAPIS i a la tarda visitarem Maçanet de Cabrenys.- Preu 32 €

XIRUCAIRES

- Dia 3.- 8ª ETAPA GR-92: BEGUR - PALAMÓS. Sortida apta per a tothom.

-Dia 16 i 17.- MIDI D'OSSAU (2884M.) PER LA VIA NORMAL.Sortida d'alta muntanya.

BIBLIOTECA JAUME MINISTRAL

Dia 7 de setembre.- A les 8 del vespre, CLUB DE LECTURA. Comentarem *Totes lesBèsties de Càrrega* de Manuel de Pedrolo.

LA MIRONA

Dia 23 de setembre.- Concert de THE PINK TONES: Homenatge a PINK FLOYD

PISCINA MUNICIPAL

Del 12 de setembre al 14 d'octubre.- Inverteix en la teva salut, FES ESPORT. Inscripció gratuïta.

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
Ensenyament	6
Historia	7
Festa Major	8
Notícies	11
Col·laboració	14
Gent Gran	16
Cultura	17
Salut	18
Teatre	19
Esport	20
Guia de Serveis	24
Gastronomia	25
Demografia	26
Poti-poti	27

Tornar a començar

Després del parèntesi estival, i amb l'inici d'un nou curs a les nostres vides, són molts els individus que es plantegen nous reptes personals. Semblantment al que succeeix quan comença un nou any, ara és temps de proposar-nos millores personals. Si deixem que la rutina mortifiqui la nostra existència, la tornada a la normalitat pot transtornar-nos durant alguns dies i fins i tot setmanes. És la depressió postvacances. D'altra banda tenim interioritzat un concepte televisiu de vacances en què viure fantàsticament i gaudir d'experiències regeneradores és de compliment obligat. Després la realitat s'imposa i a la fi són pocs els que certament tornen diferents.

Els petits canvis són poderosos. Potser la millor manera d'afrontar un augment del nostre benestar intern és proposar-se decididament reptes assumibles. La voluntat personal i la fermesa en la presa de decisions és imprescindible per a l'èxit dels nostres propòsits. Però els objectius han de ser clars i abastables. Sovint els grans plantejaments vitals poden perjudicar-nos més que beneficiar-nos per la frustració derivada de la incapacitat pràctica de realitzar-los. Una altra qüestió a considerar és el factor temps. Cal paciència i perseverança atès que les presses i la inconstància ens condueixen directament al fracàs. En canvi, si observem que tot i lentament anem assumint més i més fites no ens mancarà il·lusió per continuar progressant.

Certament la situació ideal és no plantejar-se res pel simple fet de fer vacances o de tornar-ne'n. Viure sense expectatives d'èxit ni de canvi és garantia d'estabilitat. També és signe de satisfacció emocional sempre que ens sentim realitzats com a individus. Ara bé, si aquest no és el cas la resignació tampoc no és la resposta. Llavors el *passotisme* i la mediocritat infecta les nostres vides. Sense adonar-nos-en esdevenim titelles víctimes d'un sistema que en el nom del màxim benefici ens destrueix com a éssers humans. Aprendre a pensar i utilitzar amb intel·ligència la llibertat que ens instrumentalitzen comporta en moltes ocasions canvis existencials. Ànims i molta força a tothom que lluiti per ser un xic més lliure i feliç.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

membre de:

(≡) A C P C
 Associació
 Catalana
 de la Premsa
 Comarcal

ANY XXVII NÚM 233 SETEMBRE DE 2006

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
 Passeig Verdaguier, 1
 Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78
 A/e: farga@viladesalt.org

COORDINADOR: Ramon Torramadé
CONSELL DE REDACCIÓ: Rafel Sala, Ramon Torramadé, Agapit Alonso i Pont, Joan Boada, Carme Torrent, Joan Corominas, Agnès Cabezas, Lluís Mateu, Anna Clarà i Josep M. Pla.

COL·LABORACIONS:

Societat d'Estudis i Recerca de Salt, Fermí Sidera Riera, Pedro Rodríguez, Ariadna Guerrero, Mar Margarit, Josep Boó i Alech, Ferran Márquez i Morgade, Dolors Valentí Planas

PORTADA: Aprofiteu l'estiu. "El Bach"

MAQUETACIÓ: 7 de disseny

CORRECCIÓ: Toni Rusalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmerola

ADMINISTRACIÓ: Rafel Sala

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-356-1979

amb la
 col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

Nom: Joana Galí Brunet

Professió: Botiguera

Nascut i resident: Nascuda a **Gualta**, viu a **Salt** des del **1953**
A més: Forma part del Consell municipal de la gent gran de Salt. Forma part del Grup de cuina de Salt, que va publicar el primer llibre per la Diada de Sant Jordi d'aquest 2006. Voluntària al centre geriàtric Les Vetes.

La Joana Galí confessa que sempre ha tingut vocació de voluntariat. Potser és aquest sentiment d'empatia el que ha fet que tingui una vida tan activa i que hagi mantingut els seus valors cap al pròxim anant cada dia a veure els avis de Les Vetes.

A casa, la seva llarga família és el que li dona més vida i per això cada dissabte son 13 a taula. Però tanta colla no l'espanta pas, la cuina és l'altra gran passió de la Joana.

Sempre és gratificant veure com això que anomenem "tercera edat" pot ser una etapa plena d'activitats gratificants i amb implicació social. Especialment si tenim en compte que, amb l'envelliment de la població de les nostres societats, cada vegada caldrà comptar més amb l'opinió de la nostra gent gran.

--Així que és del Consell de la gent gran, del grup de cuina i va a donar el sopar als interns de Les Vetes. Quina activitat, no?

-Jo no paro mai! M'agrada molt tenir activitats. Per això, tot i que sóc vídua i podria sentir-me una mica sola a casa, no m'hi sento pas mai. Vaig a les classes de gimnàs per a la gent gran,estic amb el grup de cuina, i des que van obrir Les Vetes que hi vaig com a voluntària a donar el sopar als avis que hi viuen. I no he fallat ni un sol dia, estiu o hivern, sigui el dia que sigui!

-I d'on li ve aquesta vocació? De jove a què es dedicava vostè?

-Jo feia de dependenta, ja que amb el meu marit vam muntar un comerç. Durant 25 anys vam tenir una botiga de roba, perfumeria i també articles de regal i joguines.

-Està acostumada a tractar amb la gent, doncs.

-Sí, i tant. A més a més, sempre he tingut vocació d'ajudar els altres.

De joveneta volia ser monja i amb una amiga, sempre que teníem temps, anàvem a fer companyia a les persones malaltes. Després, de més grandeta, m'hauria agradat estudiar per ser mestra. Però ja se sap, en aquella època no era tan fàcil fer estudis, sobretot les noies. T'havies de quedar a treballar a casa.

-Així va aprendre a cuinar?

-Sí, és clar. És que abans es cuinava sempre. Bé, potser no grans coses, plats senzills però sans. Avui dia molta gent viu de preparats i jo, sincerament, penso que no són gaire saludables.

-Com funciona això del grup de cuina? Tinc entès que estan preparant un segon llibre!

-Els del grup de cuina, que som uns 25, ens trobem cada 15 dies. A cada sessió hi ha una persona que fa una recepta. Fem tot tipus de plats, de cuina tradicional. També els llibres, tant el que va sortir per aquest Sant Jordi com

el que estem preparant ara, volen ser una eina per a la cuina de cada dia. Plats que la gent pugui fer a casa, receptes senzilles però que tenen els seus truquets i que molta gent no sap potser perquè ningú els ho ha explicat o no ho han vist fer.

-I després ho deuen tastar, no? Jo ho faria!

-Sí, ho repartim en platets i ens ho mengem. La veritat, però, és que a vegades no tinc temps de menjar-m'ho perquè haig de marxar una mica abans per poder arribar a l'hora de sopar a Les Vetes.

-I què és el que fa a Les Vetes cada vespre exactament?

-Donem el sopar als interns en quatre torns. Hi ha els que es troben bé, i mengen sols, de manera que només has de vigilar una mica que tinguin tots els plats, donar-los les postres quan acaben, etc. Després hi ha els que necessiten que els donis el menjar a la boca i és una mica més

complicat però la veritat és que també és molt gratificant. Jo no he faltat ni un sol dia des que van inaugurar. A més a més, hi ha molt bon ambient entre tots, voluntaris i treballadors. I la direcció és molt eficaç en tots els aspectes: neteja, organització, etc.

-I què cal tenir en compte a l'hora de fer aquesta tasca?

-El que necessiten més, com ens fa falta a tots, suposo, és afecte. Ara, cal tenir molta vista, la veritat, perquè la gent gran són molt llestos, tenen molta astúcia i picardia i has de vigilar que tots tinguin el mateix per menjar, que estiguin igual d'atesos, etc.

-Tractant-se de gent gran, i alguns de malalts, deu ser dur sobretot quan alguna de les persones que has atès tantes vegades es mor...

-Sí, i tant. Jo recordo d'haver donat les postres a un senyor que al cap de poques hores ens va deixar. És dur, i jo t'asseguro

que moltes vegades ploro gairebé com si fos un familiar. Però bé, també és agraït quan els parents de la persona et venen a donar les gràcies i et diuen que has fet molt pel seu pare, avi o el que sigui. Jo penso que vaig fer el que calia.

-I per què s'ha decidit a fer voluntariat en un geriàtric?

-Doncs la veritat és que sempre m'he estimat molt la gent gran. Recordo que de joveneta, una temporada que vaig passar a casa del meu germà i la seva dona a València, anava a visitar els pares de la meva cunyada, que em tractaven com una néta, i m'agradava molt escoltar-los. M'interessava molt el que explicaven, que em transmetessin la seva experiència.

-La societat a vegades oblida el que ens pot aportar la gent gran?

-Potser una mica. Per mi, des de petita que he tingut la idea que la vida és com un viatge en què

anem fent passos però, és clar, també parades. Hi ha qui baixa en una determinada estació, hi ha el que arriba a una altra de més llunyana. De tota manera, tots ens fem grans i ho hauríem de tenir present a l'hora de tractar amb la gent més anciana. Això, però, costa una mica de veure quan s'és jove.

-I suposo que és important reivindicar l'opinió d'aquest sector de la societat, fer-se escoltar.

-Sí, perquè la gent gran ha passat per tot tipus d'esdeveniments, ha vist moltes coses i, per això, estem preparats per gairebé tot. Pot ser que, per l'època que ens ha tocat viure, tinguem una manera determinada de veure les coses i ens sobtin alguns fets d'avui dia. En el fons, però, podem entendre les coses més bé del que ens pensem perquè ja ens hem trobat de tot en aquesta vida.

Agnès Cabezas Horno

El crac pedagògic de l'Escola d'Adults

Enguany celebrem el 30è aniversari de l'Escola d'adults de Salt; des que es van començar a fer classes nocturnes i gratuïtes a càrrec de la vocalia de cultura de l'Associació de veïns. La resposta de la ciutadania supera totes les previsions i mitja dotzena de mestres i col·laboradors fan les classes i hom es comença a plantejar la continuïtat de l'experiència. Ben d'hora, són destinats a l'Escola d'adults dos mestres a temps complet. I des d'un bon començament els problemes eren constants amb l'administració; el camí no fou fàcil: manifestacions, vagues de fam, etc. I, l'experiència es consolida a nivell pedagògic i tenim un projecte d'escola catalana d'adults de l'àrea de Girona. L'escola formava part del SEPT (Barna, 1973), que era una associació de mestres i experiències extraoficials, a més de ser un centre d'informació i recerca de models, ja que en aquell temps no estaven reconegudes les escoles d'adults.

L'any 1982, la Generalitat comença a adquirir competències i el curs 85/86 el conseller d'ensenyament celebra un acte a l'escola i s'inicia l'expedient de creació del que serà el primer centre públic de formació permanent d'adults de les comarques gironines. Però què passa? Doncs que des del moment que la primera institució del país aconseguix la titularitat de l'escola d'adults comencen els autèntics problemes per desenvolupar una tasca basada en un mètode d'alliberament de les alineacions i assimilacions de la consciència dominadora. Es tracta d'aconseguir una aproximació crítica a la realitat. I això als poders no els agrada en absolut, ja que els seus ciutadans han d'estar preparats per a una societat que els poders fàctics van creant i per això no els interessa uns mètodes que es basen en l'acció-reflexió sobre la realitat igualment inacabada. Així, des del moment en què els polítics aconseguixen el poder volen controlar els ciutadans i entre altres coses passa per un domini a les escoles. I ens trobem que l'ensenyament permanent d'adults no és model de participació

social i comunitari, sinó escolar (calcat de les escoles). La posició de l'escola d'adults de Salt va portar enfrontaments amb els diferents governs establerts en l'administració catalana i els dirigents de l'escola ho havien volgut canviar, però era difícil ja que el poder no està per aquesta feina.

I semblava que els diferents governs de centredreta eren el problema, ja que de cop i volta ens trobem que amb un govern d'esquerres la cosa es va complicar d'una manera extraordinària i van potenciar més allò que alguns definien com a dreta i enlloc de recollir i escoltar les diferents experiències que s'havien anat creant, passen d'aquests projectes i continuen potenciant el model escolar.

I així els diferents governs anteriors, malgrat que no els agradava el model establert a l'escola d'adults de Salt i amb els continus estira i afliuxa, que n'hi havia molts, respectava l'equip directiu i mirava de solucionar els problemes perquè coneixien la feina realitzada per en Sebas Parra, autèntic motor de l'ensenyament d'adults a les comarques gironines. Cal saber diferenciar un mestre d'un treballador de l'ensenyament.

Amb l'arribada d'un govern d'esquerres, es passa el rodet i arran d'una maniobra de l'equip directiu de l'Escola d'adults de Salt en la primavera passada, a fi de fer pressió i obtenir més recursos de la Generalitat, treuen Sebas Parra i Joan Colomer de la direcció de l'escola, autèntics pals de paller i ànimes d'aquest projecte des del començament. Aquell curs l'Escola d'adults de Salt no tindrà l'equip directiu que l'ha portat fins aquí en el seu 30è aniversari. Un conseller d'ensenyament dit socialista, i el primer que té el PSC, tindrà el trist honor de presidir un departament que donarà el tret de sortida al curs 06/07 sense la presència a la direcció de l'escola dels dos mestres que van iniciar l'experiència. El senyor conseller, tot i al poder en aquell moment, no ha fet res per posar-hi remei. També la resta de consellers de les comarques gironines, que es

diuen grans amants de la cultura ... i que dos d'ells eren treballadors de l'ensenyament abans de dedicar-se a la política. I així, com que per al nou capitalisme la cultura ho és tot, potencien la festa, l'esbarjo, l'entreteniment, l'espectacle i tot allò que serveixi per distreure la gent. Però el veritable coneixement se'n va en orris.

I és més, els actuals dirigents de la societat catalana s'han carregat el voluntarisme ètic. I si no es potencia el principi vital de l'esser humà ens trobem amb la creació d'un home nou que només és carcassa i matèria, és a dir: unitat de consum. I l'ètica no es veu enlloc.

De resultes de tot plegat, ens trobem amb una societat amb un molt baix nivell cultural i de coneixença.

Cal dir que una dotzena de catedràtics de la Universitat de Girona han donat suport públic a Sebas Parra i Joan Colomer, dos autèntics mestres de l'escola catalana.

Nota :

Tal vegada algú dirà que el problema de la destitució de Sebas Parra i Joan Colomer de la direcció de l'escola venia de lluny. I de tant lluny. Per això se'ls ha vist el llautó a aquests polítics que van d'intel·lectuals i d'esquerres. Resulta que quan ells tenen la conselleria d'ensenyament, més dues o tres conselleries que detenien una altra persona i portaven del govern, i una tercera que els acompanya, ens trobem que no han fet res a fi de tornar Sebas Parra i Joan Colomer a la direcció de l'escola. Tal vegada aquests dos grans mestres hauran de marxar de Salt.

Per això, quan ens presenten uns polítics pels grans mitjans de comunicació amb uns valors que se'ls suposa en un país molt democràtic fan riure, ja que el seu sistema de govern és purament formal –insuficient-. Els fets del dia a dia deixen molt a desitjar del que en podríem anomenar una democràcia real i veritable.

Agapit Alonso i Pont

Després de la dimissió del general Primo de Rivera el 1930, el rei Alfons XIII va encarregar primer al general Berenguer i després a l'almirall Aznar la formació d'un nou govern que intentés transformar la dictadura en un règim constitucional garantint la continuïtat de la Monarquia, molt desacreditada. El primer pas consistia en la celebració d'unes eleccions municipals pel dia 12 d'abril de 1931. Però en el fons es tractava d'un referèndum entre monarquia i república.

La Lliga Regionalista va voler aprofitar la desorganització dels partits dinàstics, conservadors i liberals, per intentar intervenir de nou en la política espanyola. Va crear un partit d'àmbit estatal i defensà la permanència de la monarquia. Acció Catalana, que es postulava com l'alternativa de la Lliga, era partidària del règim republicà però es negà a col·laborar amb una naixent Esquerra Republicana. D'altra banda, el partit radical d'Alejandro Lerroux es manté fidel a la seva ideologia republicana i espanyolista i s'uneix a la conjunció republicanosocialista, juntament amb el PSOE i l'Alianza Republicana de Manuel Azaña. ERC, que poques setmanes abans dubtava entre presentar-se o no, preparà a corre-cuita les candidatures i organitzà la campanya amb més il·lusió que mitjans. I davant la sorpresa de tothom guanyà les eleccions. El carisme del seu líder, Francec Macià, fou determinant.

El triomf de les candidatures republicanes causen una onada d'entusiasme popular, i és proclamada la República. Alfons XIII s'exilia. Un cop se saben

els resultats electorals, Lluís Companys ocupa l'ajuntament de Barcelona i proclama la República. Poc després, Francesc Macià proclama primer des de l'ajuntament i després al balcó del Palau de la Generalitat la República Catalana com a estat integrant de la Federació Ibèrica. Després d'uns dies de desconcert i dures negociacions, la Generalitat és provisionalment reinstaurada, després dels fets de 1714, en espera de l'aprovació d'una constitució republicana per a l'Estat i d'un estatut d'autonomia per a Catalunya.

L'Estatut de Núria fou aprovat el 2 d'agost d'aquell 1931 pel poble català per referèndum, amb un alt percentatge de vots favorables i de participació. El debat a les Corts fou llarg i tens, i el pronunciament del general Sanjurjo l'agost de 1932 precipità els esdeveniments. L'Estatut és aprovat, però Catalunya passa de voler constituir un estat autònom a ser considerada una regió. Només es podrien celebrar unes eleccions al Parlament de Catalunya a causa de l'esclat de la guerra el 1936. El president Macià, l'avi, moria el dia de Nadal de 1933, estimat i respectat pel poble. L'home es converteix en mite i el fet en llegenda. Recordem algunes de les paraules que Macià pronuncià al balcó de Palau, aquell 14 d'abril de 1931:

"Interpretant els sentiments i els anhels del poble que ens acaba de donar el seu sufragi, proclamo la República Catalana com a Estat Integrant de la Federació Ibèrica. Esperem que tots sabreu fer-vos dignes de la llibertat que ens hem donat i de la justícia que, amb ajut de tots, anem a

establir. Ens apoiem sobre coses immortals com són els drets dels homes i dels pobles, i morint i tot si calgués, no podem perdre. En proclamar la nostra República, fem arribar la nostra veu a tots els pobles d'Espanya i del Món, demanant-los que espiritualment estiguin al nostre costat i enfront de la monarquia borbònica que hem abatut, i els oferim aportar-los tot el nostre esforç i tota l'emoció del nostre poble renaixent per afermar la pau internacional. Per Catalunya, pels altres pobles germans d'Espanya, per la fraternitat de tots els homes i de tots els pobles, catalans, sapigueu fer-vos dignes de Catalunya."

Després la capa-citat humana per destruir s'imposa. La barbàrie venç i el temps no ens ho perdona. El mirall es trenca, s'esmicola. El silenci es confon amb el terror i una creu s'alça espantosa al cel, signe dels crims dels temps i de la fragilitat humana. Què queda del somni? I del malson? Temps de guanyar i de perdre, temps d'il·lusions frustrades i temps de vides escapçades, però temps de persones humanes exultants d'emocions sinceres. Avui tot és tenir i el futur s'escola per la història. Però si ens aturem uns instants, tanquem els ulls i escoltem el vent, quelcom ens farà somriure: l'esperança dels que ens han ensenyat a viure.

Joan Corominas

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Païssos Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

El Pregó de la Festa Major

LEl pregoner de la festa major d'aquest any 2006 ha estat en Queco Novell, diria que de queco no en tenia res i que de novell encara menys; vam gaudir tant que el riure ens sortia per les butxaques. Amb tota la gràcia d'aquest món, amb una ironia refinada i sense la més petita insolència, va anar retratant tots els polítics, des del príncep i la Letícia (polítics!?) al Rajoy i Zapatero, des del Maragall al Montilla (present al balcó) sense oblidar-se de l'Artur Mas i el Duran i Lleida (present al balcó) fins a arribar al nostre ajuntament. Bé a l'ajuntament ja hi era per fer el pregó des del balcó. Vull dir que va fer sortir a relluir l'alcalde i el regidor de festes (presents també).

Queco, el pregoner

Un llarg monòleg que es va fer curt per a la nombrosa assistència. Fent broma de tots els polítics, destacant i ampliant, amb sàtira fina, les petites anècdotes del dia a dia, en Queco Novell ens va fer passar una bona estona. Bon aperitiu com a inici de la festa major. També va parlar de Salt en boca dels personatges imitats i una visió seva força particular. També va parlar del Mercat de Salt, referint-se sobretot als roures que hi ha a la plaça del davant, i em va sorprendre, perquè pensava que era un tema mort i aquí va empalmar-ho amb la baronessa Thyssen. La història va que fa uns dos anys amb la remodelació de la plaça del Mercat s'hi volia fer un aparcament subterrani i s'havien d'arrencar aquells roures que s'hi varen plantar quan es va construir l'edifici; segons el regidor d'Urbanisme serien traslladats a un viver per trasplantar-los a l'era de Cal Cigarro quan estigués urbanitzada. Alguna gent ens hi vàrem oposar però, per necessitat de les obres, la meitat varen ser arrencats i traslladats per una empresa a un viver amb la promesa que quan s'acabessin les obres tornarien al seu lloc. Es

va acabar l'obra del Mercat i s'ha acabat la urbanització de l'era de Cal Cigarro i aquells roures no han aparegut per enlloc i ara seria interessant que el mencionat regidor expliqués on són aquells roures, que no els he vist per Salt, quin cost va tenir l'operació i si va ser fructífer el trasllat.

En Queco Novell deia que no havia estat mai a Salt però cal reconèixer-li que es va documentar molt bé –abans del parlament– de les vivències del poble. La metàfora que va fer dels roures de la plaça del Mercat va ser per dir que si s'havien salvat era perquè algú havia proposat encadenar-s'hi perquè no els tallessin o perquè la baronessa Thyssen també s'hi va oposar. Es referia a l'oposició de la baronessa a la tallada d'arbres en una plaça de Madrid però que no sabia qui havia fet més pressió per salvar-los. Que no sabia què havia fet més por, si l'amenaça d'encadenar-se als roures o la protesta de la baronessa. La meitat dels roures continuen fent ombra. I també es va resoldre el tema de l'aparcament.

Ramon Torramadé
Fotografia F.24

Cercavila

Animació infantil

festa major

Exposició "La Coma i Cros, el relleu"

Macedònia a l'era del Cigarro

Quatre de vuit

Els diables d'en Pere Bote

Loquillo i "l@s loquill@s"

La cistelleria britànica, protagonista de la IX Fira Internacional del Cistell de Salt

La cistelleria britànica és la protagonista de la IX Fira internacional del cistell que se celebrarà el primer cap de setmana d'octubre (dies 7 i 8) a Salt. "Cistelleria britànica: tradició i canvi" mostra tota la diversitat cistellera del Regne Unit en el moment actual, amb objectes de mides grans i petites, cistells tradicionals funcionals, peces contemporànies, escultura abstracta, art per al jardí i treballs amb missatges polítics o mediambientals.

El Regne Unit simbolitza l'avantguarda de la cistelleria europea gràcies a la incorporació de nous materials i noves tècniques portades dels Estats Units a la feina tradicional feta amb vímet, jonc i palla. Ara treballen amb una àmplia varietat de plantes i de materials fabricats per l'home i amb tècniques que han après d'Amèrica del Sud

i Indonèsia.

La mostra "Cistelleria britànica: tradició i canvi" es podrà veure a la Fira internacional del cistell de Salt, que enguany arriba a la novena edició. Durant el primer cap de setmana d'octubre, els carrers, balcons i places del barri vell de Salt s'engalanen amb motius decoratius relacionats amb la tradició de l'ofici de cisteller.

Aquesta mostra, organitzada per l'ajuntament de Salt i l'Associació cistellera de Catalunya, amb la col·laboració de la Diputació de Girona, té un caràcter excepcional i únic i la capacitat de traslladar els visitants a unes formes de vida oblidades.

Enguany, la Fira del cistell coincideix amb la trobada de gegants de tot Catalunya, que tindrà lloc a Salt durant les mateixes dates; amb un concurs de fotografia entorn a

la fira del cistell, organitzada per l'Agrupació fotogràfica local i amb una fira de plaques de cava, organitzada per l'Associació de plaques de cava de Catalunya. El concurs fotogràfic sobre cistells, obert a tothom qui ho vulgui, estarà dotat amb 1.000 euros de premi distribuïts en diferents categories, mentre que la fira de plaques s'aprofitarà per presentar el logotip de l'onzena edició de la fira del cistell i ampolles de cava etiquetades amb l'anagrama de la fira.

Festa del carrer processó

Premiats del concurs de dibuix infantil de la festa del barri el dia 1 de juliol

De 10 a 14 anys:

- 1r Laia Gamell de 10 anys
- 2n Gemma Padrosa d'11 anys
- 3r Azizalker de 12 anys.

De 6 a 9 anys:

- 1r Francina Galindo de 9 anys;
- 2n Elena Sabater de 9 anys;
- 3r Jaume Creus de 7 anys.

Fins a 5 anys:

- 1r Carla Ros de 3 anys
- 2n Clàudia Ros de 5 anys
- 3r Fina Beltran de 4 anys.

L'ajuntament de Salt sanciona amb 4.500 euros un bar que no tancava a l'hora

L'ajuntament de Salt ha imposat una sanció de 4.500 euros a l'empresa que regenta el bar cafeteria Guimerà situat al carrer Àngel Guimerà número 120 per no respectar els horaris de tancament. El bar sancionat tenia autorització per obrir les portes de les 9 a les 22 h.

Des de l'octubre de 2005 fins al passat 24 de maig la policia local havia trobat el bar obert, quan hauria d'haver estat tancat, cinc vegades. En un dels casos el local romanien en funcionament a les 00.42 i en altres tenia encara obertes les portes a quarts de dotze de la nit.

L'ajuntament ha aplicat al bar infractor la llei de policia de l'espectacle que tipifica com a infracció greu l'incompliment de l'horari de tancament.

Salt, 4 de juliol del 2006.

Col·locació de la primera pedra del centre de tecnificació de gimnàstica esportiva de Salt

Dos joves de nacionalitat hondurenya han estat detinguts a quarts de quatre d'aquesta matinada a Salt per agents de la Policia Local després que presumptament atraquessin, armats amb un ganivet de cuina, dues dones que tornaven a casa després del ball de la Festa Major. Les dues dones, una mare i la seva filla, van ser

abordades pels individus al carrer Pep Ventura. Els dos joves les van amenaçar i els van prendre una motxilla amb documentació personal, un telèfon mòbil, una càmera i efectes personals. Poc després de ser atracades les dues dones van trobar una patrulla de la policia local que immediatament va iniciar una batuda per la zona. Els agents van localitzar uns joves

que responien a la descripció a l'avinguda dels PPCC i en escorcollar-los els van trobar el telèfon de les víctimes. Prop del lloc de la detenció van trobar també la motxilla que duien les dues dones. Els dos detinguts han estat posats a disposició judicial.

Salt, 26 de juliol de 2006.

Salt crearà una Àrea Educativa al Safareig de les Dones i als antics Vivers Municipals

En el passat els Vivers Municipals van donar un gran servei als parcs i jardins de la vila, però es troben en desús des de la dècada dels 90. L'ajuntament vol donar un impuls a aquest sector del Parc de les Deveses aprofitant el potencial educatiu del Safareig de les Dones, la presència de nombroses espècies d'arbres i el fet que part de la finca es troba al llit de l'estany de les Fonts del Ter, dessecat el segle XIX, i en què es desenvoluparia un gradient clar dels boscos de ribera típics del parc. Continuant en la línia de control i eradicació de les espècies invasores al parc, desenvolupada l'any 2005 com a actuació imprescindible per preservar-ne la biodi-

versitat, es retiraran aquelles plantes que puguin escampar-se al medi natural, es guardaran, però, els peus significatius d'arbres no invasors com a representants d'altres parts del món. A més, la recuperació d'una verna natural permetrà augmentar la presència d'aquest hàbitat prioritari per la Directiva Hàbitats de la Unió Europea al parc de les Deveses. L'Àrea Educativa inclourà un espai dedicat a l'ús de l'aigua, el Safareig de les Dones, un hort familiar tipus, menat per la Fundació Drissa, arbredes, un arborètum al nucli central ocupat pels antics vivers, i es recuperarà una franja de bosc autòcton des del Safareig fins a la mota de la

bassa dels ànecs, on es poden observar els ambients naturals més significatius del parc: les vernedes, les alberedes, els prats secs a la mateixa mota i les basses al còrrec del Ter Petit. La intenció és que els visitants puguin interpretar els valors del parc de les Deveses en un espai reduït, situat estratègicament en l'accés a l'àrea d'acollida del Pla dels Socs des del Barri Vell i travessat pel carril bici de la Ruta del Carrilet. Ara el projecte ha rebut l'aval del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya amb la cessió a l'ajuntament de 327 plançons d'arbres autòctons per recuperar l'espai.

Salt, 17 de juliol de 2006.

L'ajuntament instal·la una marquesina davant l'hospital de Salt

L'ajuntament de Salt ha instal·lat una marquesina davant l'accés a l'hospital de Salt per permetre als

usuaris de l'autobús protegir-se de les inclemències meteorològiques. La marquesina ha estat traslla-

dada des de davant del pavelló d'esports de Salt on hi havia una parada de bus que ha estat eliminada.

Dimecres a la tarda es van trobar els cossos sense vida de les dues cigonyes que criaven a Salt, l'única parella a l'interior de les comarques gironines; les seves tres cries ja van volar a principi de mes i de moment han sobreviscut. Les causes de la mort ha estat l'electrocució en una línia elèctrica que l'any 2001 Fecsa-Enher va arranjar per disminuir el perill sobre les aus, vistos els resultats, de manera clarament insuficient. La mateixa línia elèctrica ja havia provocat la mort d'altres cigonyes i d'una àliga marcenca anteriorment; ambdues espècies estan protegides per la Directiva Aus de la Unió Europea com a espècies que han de ser "objecte de mesures de conservació especial del seu hàbitat a fi d'assegurar-ne la supervivència i la reproducció en la seva àrea de distribució".

L'any 2000 des la Societat d'Estu-

dis i Recerca de Salt es va elaborar una diagnosi de la perillositat per a les aus de les línies elèctriques del Parc de les Deveses de Salt el qual ja alertava de la greu situació de risc i s'instà l'empresa Enher a adequar les instal·lacions.

Des de l'inici de la implantació del Projecte Cigonya a Salt, les línies elèctriques han constituït la principal amenaça per a les cigonyes. El 70% de les cigonyes adultes mortes a Salt ho han estat per aquesta causa i l'any 2002 l'electrocució de la femella nidificant va impedir el primer èxit reproductor del Projecte a Salt.

Enguany l'electrocució dels dos membres de la parella nidificant deixa sense exemplars reproductors l'interior de les comarques gironines, anul·lant la feina feta durant els 9 anys de treballs del Projecte Cigonya a Salt.

Societat d'Estudis i Recerca de Salt,
Aiguabarrejos del Ter al Gironès,
28 de juliol de 2006

cada cop més fàcil

PUNTS
targeta

Arribi fins als millors regals

sumant punts sense parar

Foci el cim
Ara, podrà arribar fins als regals més elevats del nostre catàleg, tanqui tant i al seu ritme. Sense adonar-se'n, arribarà tant a aquest punt sense pagar comproment amb les fargalles de Caixa de Girona en qualsevol tipus d'establiment d'interès del món. També podrà fer oportunitats, pertèctiques o extraordinàries als vostres plans de pensament en qualsevol moment.

A Caixa de Girona cada cop li ho posarem més fàcil perquè pugui arribar tant de ràpid i obtenir millors regals. Ni hi ha més de 100 per establir, per a la feina, la família, els viatges, la salutació...

Demani el seu catàleg o qualsevol informació o consulti per internet a www.caixagirona.es

Caixa de Girona
www.caixagirona.es

Col·locació de la primera pedra del centre de tecnificació de gimnàstica esportiva de Salt

El secretari general de l'Esport assisteix a la Col·locació de la primera pedra del centre de tecnificació de gimnàstica esportiva de Salt

Per què?

A la vida hi ha coses que passen davant nostre i no hi donem importància o no ens hi fixem, rutines que fem inconscientment i no valorem. Després de perdre-ho valorem allò que veies cada dia, el costum de cop té una importància vital i et culpes d'haver-t'ho deixat passar sense donar-li valor.

Després tot el que no té relació

amb allò, ho trobes insignificant, vols fer saber a tothom el que ha passat, no pots tornar enrere. La gent et passa al costat, et mira... hi ha molta falsedat al món, el teu estat d'ànim és igual que el temps, sembla que tot el que t'envolta es posi d'acord per fer-t'ho passar malament. De cop tot és superficial, fals, superflu... t'adones com en som, d'insignificants; el poc valor que tenim; ens creiem els amos del món. Ens discutim, ens enfadem per coses... coses que tenen solució... davant d'això... no podem fer-hi res. Ens sentim impotents, enfadats perquè no podem lluitar-hi, ni discutir-hi... no hi ha res a fer. T'han pres allò que més t'estimaves, t'han pres un tros de tu i només se t'acut: per què?

Per què? Per què?

Anna Clarà Roura

“Una Selección, una nación”

Per fi s'ha acabat el Mundial de futbol!”, sentim exclamar arreu aquests dies primers de juliol. Ho diuen, amb un bufet d'alleujament, tots aquells a qui no agrada el futbol (se'ls ha de plànyer, certament); ho diuen els que han vist televisions i ràdios segrestades per aquest magne esdeveniment, amb uns locutors cridant des del primer minut del primer partit com si ja estigués narrant els últims de la final (o de la fi del món, més aviat semblava); i ho diuen tots aquells estetes de morro fi que troben que “això del futbol” és una vulgaritat i una *horterada* només apta per a gustos menys elevats que els que ells han cultivat a la vida. I ho diuen també tots aquells catalans que estan tips de veure que cada vegada que es munta una macro-festa internacional d'aquestes, si-guin campionats del món o d'Europa, de futbol, de bàsquet o de dòmino, tant se val, Jocs Olímpics o Paralímpics, la selecció que hauria de representar el seu país no hi és

convidada. O més que això: que hi té prohibit, impedit, vedat l'accés, i que d'aquesta manera el país en qüestió es veu bandejat, marginat, reduït a res. Ras i curt: a l'efecte esportiu, no existeix. I als altres efectes? Doncs tampoc: aquesta és la qüestió.

Catalunya, que és un país d'Europa, hauria de ser-hi: té una llarga tradició –sintetitzada en el vell lema noucentista “Esport i ciutadania” –; té tota la capacitat humana, econòmica, tecnològica i organitzativa necessària i més; té un potencial esportiu indiscutible, i en una gran quantitat de disciplines. I té, a més, la voluntat de ser-hi, expressada repetidament, però de manera incontestable amb la famosa recollida de firmes que va superar el mig milió, i que devien quedar encallades en algun ignot despatx del Parlament, que és on van anar a parar (però no pas per quedar-s'hi). Amb tot això, amb tots aquests números, com és que Catalunya no té la seva

representació, en cadascuna de les cites internacionals on els països civilitzats es disputen amistosament el seu predomini esportiu? Un observador llunyà però atent podria deduir (com l'astrònom medieval que intuïa l'existència d'un planeta ocult a la vista a partir de certes anomalies en la trajectòria d'un cos celest visible veí seu) que hi ha d'haver necessàriament algun factor de distorsió a la vora, que expliqui que Catalunya no segueixi el camí més lògic. Hi és, i fa una pila d'anys que s'hi dedica amb una gran diligència, combinant l'atracció i la repulsió: és la *nació no-nacionalista* que té just al costat, una autèntica especialista en l'esport de tirar la pedra i amagar la mà, de fer que “se noten los efectos sin que se note el cuidado”.

Entre aquests efectes hi ha, com dèiem més amunt, els esportius: si se saben manipular bé, poden fer, i fan, de taparada de tots

els altres, molt més importants. Des del temps del “pa i circ” dels romans, tots els tirans han fet ús de l'esport per distreure el poble de llurs maltempsades, per una banda, i per l'altra per “cohesionar-lo”, sobretot quan aquesta cohesió era artificial, *impostada* i imposada per les seves polítiques expansionistes. Espanya, que és una impostura fruit de l'expansió artificial de Castella, necessita imperiosament una sèrie d'impostures petites per dissimular la seva pròpia naturalesa bufada, buida. I una d'elles és l'esport, que té la màxima expressió quan es congria “La Selección”. En el cas del futbol, onze jugadors de diversa procedència units suposadament en la defensa, a còpia de coces a una pilota de cuir, de l'artifici que en diuen nació espanyola, i que ningú sap exactament de quina pasta està feta. Si les cartes es possessin damunt de la taula – d'una taula de negociació–, aquí hi hauria un xoc de trens conceptual: per un costat Catalunya, que reclama “Una nació, (doncs) una selecció”, i per l'altra Espanya, que exclama “Una Selección, (pues) una nación!”. Perquè aquesta és la diferència: Espanya “és” la Selección, i per això hi posa tot l'èmfasi, tota la passió i tota la cridòria, perquè sense selecció de futbol i unes quantes artificiositats més com aquesta no seria res, quedaria en evidència. I per això, amb la mateixa obsessió paranoica, es dedica a amagar de mirades indiscretas totes les altres seleccions en potència: en primer lloc perquè no puguin mai dels mais fer ombra a la seva (només la possibilitat de perdre un hipotètic partit Espanya-Catalunya, o Espanya-Euskadi, els esborrona: no ho podrien suportar, i per tant no s'atreveixen ni a imaginar-s'ho), però sobretot per impedir que darrera una selecció catalana en marxa, jugant normalment per tot el món (i segurament fent un bon paper), els catalans poguessin descobrir, adonar-se'n, que són un

poble, i que per tant tenen dret a existir com a tal, amb totes les prerrogatives i deures d'un poble, d'una nació qualsevol.

Per tapar aquest forat, i en definitiva les seves vergonyes, una de les consignes més divertides i que utilitzen més repetidament és aquella que diu que “no s'ha de barrejar l'esport amb la política”. És graciosíssim, sortit de la seva boca, és insuperable... Recordem només com va acabar el clam català respecte a una de les no-nades seleccions catalanes, la d'hoquei: amb el secretari d'Estat per a l'esport, Jaime Lissavetzki, exhibint davant de l'assemblea de Roma (convocada a requeriment d'un tribunal, el TAS, després de la tupinada de Fresno de l'any anterior, denunciada per la delegació catalana), davant de les càmeres i davant de tothom, amb un exhibicionisme obscè, de tan descarat, el seu “*documento nacional de identidad*” mentre preguntava, en to desafiant i de manera concloent i excloent alhora: “És com aquest, el DNI dels jugadors catalans?”, volent dir que si són espanyols “oficialment”, a jugar amb la selecció “oficial”, i

s'ha acabat el bròquil! D'aquesta manera tan *elegant*, amb aquest *carpetazo*, el senyor secretari es reia de les pretensions de tot un poble de voler ser un més –ni més ni menys– entre els països del món, i doncs de tenir les seves pròpies seleccions esportives; es reia dels esforços nobles i del joc net portat a terme pels dirigents de l'hoquei català, amb el president Basiana al capdavant; i es reia a la cara dels qui es creuen aquell rotllo –un més– que dèiem, i que des d'Espanya es botzineja tant: que “no s'ha de barrejar esport i política”. I se'n fotia igualment, però encara amb més gust, si això és possible, dels qui li exigeixen, amb una irritació comprensible, que, si tan bo és, aquest principi que prediquen amb tanta insistència, comencin per aplicar-se'l a ells mateixos.

Espanya no guanya ni guanyarà mai (m'hi jugo un pèsol de Llavaneres) el campionat del món de futbol, però guanya sempre el campionat d'Espanya de seleccions: per eliminació dels contraris. D'això se'n diu *fair play*, esportivitat, sí. “*A por ellos, oé!...*”

Fermí Sidera Riera

És el primer mundial de futbol que he seguit, pràcticament sempre i amb interès, això sí, des del sofà de casa i per televisió, que és com millor es veuen els partits. Les retransmissions que fan són molt bones, repeteixen les jugades i els gols moltes vegades; hi ha detalls que al camp passen tan ràpid que ni els veus.

Analitzant el Mundial, puc dir que és un gran espectacle en tots els sentits: esportiu, universal, televisiu, econòmic, passional, etc. El Mundial de futbol és, juntament amb les Olimpíades, l'espectacle esportiu que mou més gent. Espectadors que es desplacen al país on es fan els partits i els segueixen en directe. Molts milions d'espectadors que el segueixen des de casa seva per televisió, ràdio o diaris. A tots els milions d'espectadors i seguidors

els vull dedicar aquest article, perquè crec que tots o la majoria de seguidors del bon futbol es deuen sentir enganyats, com m'hi sento jo.

Sincerament us diré que d'espectacle televisiu, de teatre en el camp i fora, de cops de cap sense pilota, de declaracions i contradecaracions, a tots els mitjans, a les televisions i a les tertúlies de televisió i radio, sí que n'han fet. Ara bé, de futbol de veritat, de tocar la pilota, de jugades que aixequen un "oh" d'admiració, jo, no n'he vist enlloc. Acostumat com estic a veure jugar el Barça i com es mouen els jugadors, haig de dir que cap selecció en aquest Mundial no li ha fet ni pessigolles.

Sincerament, futbolísticament parlant m'he endut una gran decepció. De tots els equips en general, però

molt especialment de la selecció del Brasil. Jo esperava molt més d'en Ronaldhinho i tots els seus companys. També en general esperava més dels altres jugadors del Barça, com ara Deco, Puyol, Xavi, Larsson, etc. És curiós que hagi guanyat el campionat un equip –Itàlia– que juga (i aquesta és la fama que tenen els equips italians) defensivament o que conservar el mínim avantatge que li pot donar el joc. El futbol anti-sistema. Destruir més que crear.

Emoció, això sí que n'hem tingut, ja que a la segona fase, a partir de vuitens, la majoria de partits s'han decidit pels penals. Això encara referma més el meu anàlisi d'un Mundial flux; no hi ha hagut un equip dominador que fos superior a l'altre. Hauria pogut guanyar qualsevol, Alemanya, França, Brasil, Portugal, i fins i tot Espanya. De fet, Espanya, després del primer partit, ja era campió, després del segon, ja era a les semifinals, després del tercer ja era a quarts i després del quart –crua realitat– ja tornava cap a casa.

Espero que d'aquí a quatre anys tindrem un mundial, futbolísticament parlant, de més qualitat i molt més espectacular. No hi confio gaire, ja que els jugadors es comporten molt diferent als seus equips que a les seleccions.

Fins al proper.

Rafel Sala

Caminades

A final de setembre hi tornarem. El Consell municipal de la gent gran ja prepara una nova tongada de caminades per al curs que ve. Com que a l'estiu fa calor, fem com els estudiants; comencem les caminades al setembre i les acabem al juny amb alguna excursió amb autobús per l'entorn més allunyat, totes en dimarts a

la tarda i un parell un dissabte tot el dia per visitar alguna part del territori i conèixer millor el nostre país.

Aquest any, però, fora de programa, però anunciada amb temps, fent camí per agafar gana es va organitzar una sardinada a dalt a Montfullà. En Pitu Pla ens ofereix la Barraca –com en diu ell;

jo en diria el Palau de congressos pel caire espaiós– que té al cim de la plana, amb tots els estris necessaris i la seva mà abregada a coure sardines. De primer ja va sortir una expedició per preparar amanides i sardines a dojo per quan arribéssim la colla caminaire, que vàrem ser cap a setanta. A la gran esplanada que té davant

gent gran

la barraca, a l'ombra dels arbres –a final de juny, encara que fos a les set de la tarda feia calor–, ja teníem les taules preparades i el perfum de les sardines que s'estaven coent. No se'ns va haver de pregar gaire per anar a recollir la part que cada u es veia

amb cor de menjar, i així, entre l'amanida, les sardines i unes bones postres i sobretot un preu d'estar per casa, ens va passar l'estona sense adonar-nos-en. Ja fosquejava i amb la panxa plena –sort que feia baixada– vàrem fer el camí de tornada sense cap

entrebanc i satisfets de la trobada. Gracies Pitu.

Ja s'anunciarà quan començaran les pròximes caminades.

Ramon Torramadé

Cultura

Quatre exposicions per la Festa Major a Salt

Quatre exposicions són les que es varen programar aquesta passada Festa Major a Salt i encara fins al 10 de setembre estaran obertes al públic. “La Coma i Cros, el relleu” de Josep Maria Oliveras- Fàbrica de Gel. “Salt: ahir, avui i sempre” de l'Agrupació fotogràfica de Salt, totes dues a la Coma i Cros. Dels alumnes de l'Escola municipal de Salt, del curs 2005-2006 a la mateixa escola i una exposició multidisciplinària, al Museu de l'aigua: “Pintures, escultures i repujats”, organitzada per la revista La Farga.

Tot plegat demostra

que, a Salt, les inquietuds culturals hi són, el que cal és promoure-les i per part de La Farga diria que ens hem quedat curts. Hi ha molta gent que té bones manetes en diferents temàtiques, amb material digne de mostrar que, en veure l'exposició, també desitjaven participar-hi. Bé, doncs, un any passa ràpid i per a la pròxima contacteu amb La

Farga. Encara que surt al programa de mà, no així al programa de la Festa Major, voldria fer esment d'una altra presència artística a l'exposició del Museu de l'aigua: “L'incert desig”, musicat a partir d'uns poemes. Dani Ibáñez i David Coll posen música a uns poemes de Salvador Sunyer amb la il·lustració de l'Alfons Mateu. Ben

preparat el treball, amb els cascs posats per no perdre detall, diria: no sé si per la novetat a part de la qualitat, que va ser un bon encert. Notes de guitarres per als poemes i la veu de l'autor recitant-los. O al revés: la veu del poeta acompanyada de dues guitarres.

fotografia F.64

Durant aquest curs, alguns alumnes de 4t d'ESO de l'IES Salvador Espriu hem participat en els crèdits variables de teatre i de tecnologia; junts vam preparar un muntatge teatral. Els del primer crèdit, feien d'actors dirigits per Quima Masseur (professora de català) i els de l'altre crèdit s'encarregaven dels decorats, la música i els llums guiats per Pepi Lòpez (professora de tecnologia).

El muntatge realitzat porta per títol Pigmalíó (més coneguda per la seva versió cinematogràfica, "My Fair Lady"). Es tracta d'una comèdia de George Bernard Shaw. Aquesta obra la va adaptar Joan Oliver al català, ambientant-la a Barcelona, i posteriorment Xavier Bru de Sala en va fer una readaptació per a la companyia Dagoll Dagom.

L'obra, que conté dosis importants de sàtira vers la societat de classe alta, tracta d'una florista (Roseta) de classe baixa que parla de manera molt vulgar, cosa que li impedeix complir el seu somni: esdevenir dependent en una floristeria. I és que quan obre la boca, la gent ja la considera una persona molt mediocre. Un dia coneix, per casualitat, un

lingüista (Jordana). L'endemà ella es presenta a casa de Jordana i li demana que li faci classes de pronunciació. Ell i un seu amic fan una aposta: ha d'aconseguir fer passar-la per una gran dama en sis mesos. De mica en mica, la Roseta va aprenent a parlar i a comportar-se fins que, finalment, esdevé una persona lliure i mestressa de si mateixa.

Per preparar aquest muntatge teatral (és d'un elevat grau de dificultat) van haver d'assajar moltes hores fora d'horari escolar, perquè amb les dues setmanals del crèdit no en fèiem prou. Gràcies a aquestes hores de dedicació hem après a perdre la vergonya (a l'escenari), embarbussaments populars que ens han ajudat a millorar la dicció i la vocalització, ens hem fet amics, tots els actors del grup, i hem passat molt bons i mals moments (de nervis) tant preparant l'obra com realitzant-la. A més a més, per representar un gag en què es ballava un vals vam haver d'aprendre'n. En aquesta part de l'obra, només hi participaven tres persones, però ens en van ensenyar a tots i ho vam aprofitar per fer un final diferent en què sortíem tots ballant.

En aquest curs, ens hem adonat que fer teatre és meravellós, és molt diferent mirar-s'ho assegut/da des d'una butaca que sortir a l'escenari (passant nervis i patint perquè tot surti bé) i viure la història del teu personatge en primera persona.

Aquesta obra, la vam representar a diversos llocs:

El 21 d'abril vam fer dues sessions per als alumnes de l'institut (per celebrar Sant Jordi).

El 27 d'abril vam actuar a la XIII Mostra de teatre de Blanes, on els alumnes de les comarques gironines representaven les obres que havien preparat.

Encara vam actuar dues vegades més: el 12 de maig al teatre de Salt a la Nit de Teatre i Música per a tothom qui hi volgués assistir i el 2 de juny al pavelló municipal de Fornells de la Selva (l'entrada va ser lliure).

En tots aquests llocs, la nostra obra ha despertat les emocions del públic i aquestes han despertat les nostres, les dels actors.

Ariadna Guerrero i Mar Margarit

Club Petanca Salt

Hem deixat la Festa Major enrere i també el gruix dels campionats estiuençs, entre ells les XIV Hores internacionals de petanca femenines de Salt, que com cada any ha organitzat el club. Aquest any i ja en fa 15 es va celebrar els dies 15 i 16 de juliol amb un total de divuit equips de quatre jugadores cadascun, que varen enfrontar-se amb sistema de lligueta totes contra totes. Vam tenir dos equips de França i la resta d'arreu de Catalunya.

Al voltant de tres quarts de sis, perquè algunes jugadores de fora s'havien perdut, van donar inici al campionat amb un refrigeri al local del Casal, tot seguit es va fer la presentació dels equips i es varen interpretar els himnes de França i Catalunya, després d'uns discursos de benvinguda per part del representant de l'ajuntament i també del Consell comarcal del Gironès, Sr. Joan Boada, del Sr. Ferran Márquez, president del Casal de Jubilats, i també del Sr. Josep Boó, president del club. Tots ells van donar la benvinguda al poble de Salt i a les instal·lacions del club, a les jugadores i acompanyants que omplien les pistes.

A les 6 el Sr. Manel Granda va tocar el xiulet que feia de senyal d'inici a unes Hores que ens feia una mica de por que fossin passades per aigua ja que el cel estava molt negre i no feia gaire que havia descarregat una forta tempesta que havia deixat les pistes bastant molles; sortosament tot va anar bé i la nit va ser fresqueta, cosa que tothom va agrair. Després d'un bon sopar al Muriel, com cada any, ja es va veure que tres o quatre equips eren els que dominaven la situació, entre ells dos de Salt; això va durar fins a la fi del torneig, que va guanyar l'equip del Migueleñense; en segon lloc hi va quedar el Granollers B; tercers classificats van ser Salt B de les germanes Espinosas, i les quartes Salt C, amb Estrella Pino, Cati Femenies, Manuela Carreras i Dolors Gamundi; el cinquè lloc va ser per al Salt A de Yolanda Jonquera, Isabel Rodríguez, Montse Cabrellez i Angelina Busquets, que tot i anar gran part de la nit a les últimes posicions van fer una gran remuntada que els va portar a tenir premi.

A les 8 del matí es va donar fi al campionat amb el lliurament de trofeus a les guanyadores i

també un record per a totes les participants. Els vam desitjar un bon viatge de tornada a casa i esperem veure-les l'any vinent.

Vull agrair a totes les entitats oficials, als anunciants i col·laboradors la seva gran ajuda sense la qual no hauríem pogut fer front a la despesa que comporta organitzar un campionat d'aquestes característiques.

També vull agrair als jugadors i jugadores que durant l'estiu han defensat els colors del Salt, lluny de casa amb llargs desplaçaments i despeses. El Club ha participat a les Hores de Granollers, Sant Pol, Ciutat de Rubí, l'Esplanada, Girona i Avinyonet.

I per acabar, vull dir que en les Nits de club cada setmana una vintena de jugadors es troben per passar una bona estona a la fresca i gaudir del joc de la petanca. Gràcies també a ells per mantenir viu el caliu al nostre club.

Josep Boó i Alech

XXI hores de Granollers

XIV hores de Salt

exposicions viatgeres

El programa «Exposicions Viatgeres» de la Diputació de Girona constitueix una plataforma per als **creadors de les nostres comarques** i alhora ofereix als **ajuntaments gironins** la possibilitat de completar amb propostes d'elevada qualitat les seves agendes culturals.

Diputació de Girona

Vida del casal. Visita a un poble medieval

Benvolguts excursionistes d'aquest Casal, fent cas a la petició d'una persona molt estimada i col·laboradora de la revista La Farga, el Sr. Pere Crous, m'atreveixo a escriure, per donar constància i raó de la visita realitzada el dijous 18 de maig al poble medieval de Santa Coloma de Queralt, situat al nord de la província de Tarragona, a l'altiplà que limita amb les comarques de l'Anoia i la Segarra. Aquesta és l'orientació geogràfica per si algun dels lectors d'aquesta revista volgués anar-hi. Que quedi clar, però, que un servidor va fer campana a causa d'altres obligacions, i per tant el meu relat serà una mica descafeïnat, malgrat que quedarà contrarestat pel plagi en la recollida d'apunts de llibres orientatius que parlen d'aquesta vila medieval.

Els orígens de Santa Coloma de Queralt se situen als volts del segle X i es relacionen directament amb l'existència del castell de Queralt. Aquesta antiga fortificació serà coneguda com la Carllania pel fet que hi residien els castllans de la vila. Durant l'època medieval Santa Coloma fou una vila comercialment molt activa, per la qual cosa obtingué el privilegi de celebrar mercat setmanal el dilluns. Relacionat amb aquest fet

hi trobem també la presència d'una activa comunitat jueva que ens ha llegat un significatiu call. A partir del segle XVIII la vila s'expandí fora de les muralles i s'edificaren els ravals: dels Capellans, de Cervera, de Santa Coloma, de Sant Roc i la plaça del Portalet. El 1957 va passar a formar part del bisbat de Tarragona, i l'any 1930 assolí el seu màxim nivell demogràfic. I per la meua part finalitza aquesta estadística, convençut que la guia que els va acompanyar en el recorregut pel poble els va explicar moltes més històries relacionades amb aquesta vila, fins a l'hora d'agafar l'autocar per anar a dinar al restaurant; segons els comentaris l'àgape va ser de la conformitat dels assistents.

A la tarda estava programada la visita a una granja de cargols, on veurien les característiques de producció: fase de cria, sala de maternitat, reproducció dels cargols, sala d'incubació, fase d'engreixament i comercialització. Aquesta visita no es va poder fer perquè l'empresari d'aquesta granja tenia hora mèdica concertada i el vàrem avisar urgentment aquest dia. Tancada per tant la visita, fins a la propera, per anar a veure els banyuts (cargols), i que ningú no pensi malament. Per fer estona,

prolongament del ball, contents i conformes. Quin remei quedava. A l'hora prevista tornada cap a Salt. Amics lectors, vull que compreneu que el motiu principal que ens mou a escriure sobre les excursions és donar testimoni que aquest Casal es manté viu en les seves activitats, malgrat les crítiques d'algun visionari. Els bons

entenedors no necessiten gaires paraules.

Continuem les nostres altres activitats, en les vetllades d'estiu, petanca, ball social a la fresca, havaneres, teatre i la nostra Diada el mes de setembre. Exposarem un programa per a consulta i coneixement dels nostres socis, amics i simpatitzants del Casal de jubilats de Salt.

Ferran Márquez i Morgade

Excursió De Set Dies Al País Basc

Amics lectors de la revista, la raó primordial d'aquest escrit és comentar breument la nostra estada de set dies al País Basc. La meua intenció és simplement fer-vos cinc cèntims dels llocs visitats en les nostres sortides diàries –amb limitació i cura, ja que podríem omplir pàgines–, comentant anècdotes i fets d'aquest inoblidable grup de cinquanta excursionistes.

La primera cosa d'agrair va ser el bon temps, sense oblidar els indrets dels nostres recorreguts programats.

El nostre hotel, a la moderna i tranquil·la població de Zarautz

(Guipúscoa), molt confortable i amb una atenció jovial i simpàtica de tot el personal sense excepcions. Trobem una vila turística i plena d'estiuejants, consolidada amb monuments destacables, botigues, restaurants i bars per degustar bones tapes de *pinxos* acompanyats del fresquet xacolí, molt semblant al vi d'agulla català. La seva extensíssima platja de dos kilòmetres sorprèn per l'afluència de gent de totes les edats, caminant d'una punta a l'altre, banyant-se i prenent el sol, a gust dels calorosos en banyador i sense (comentaris a part). Els nostres amics excursionistes

van comprovar-ho fent bones passejades per la platja. Té a més uns bons mitjans de comunicació per carretera i ferrocarril, poblacions al costat que visitarem, com Getaria, bressol de Juan Sebastián Elcano, Orio i Zumaia, on va néixer el pintor Zuloaga, i la visitada població d'Azpeitia, on es troba el santuari de Loiola. Recorregut per les diferents estances, amb les corresponents explicacions en llengua catalana per les sales que visitarem. Ho tenen tot gravat i així eviten un guia acompanyant. Fet l'itinerari assenyalat, parada a la basilica, per escoltar fets i història d'aquest

meravellós temple, dedicat a sant Ignasi, fundador de la companyia dels jesuïtes, on a la Santa cova de Manresa va escriure el *Llibre d'exercicis espirituals*, amb una tendra devoció envers la verge de Montserrat. Diumenge, sortida cap a Pasaia Donibane, port pesquer, característic per les típiques façanes amb balconades de fusta pintada amb vius colors. Itinerari panoràmic pel mont Jaizkibel, amb parada a l'ermita de Guadalupe, amb una esplanada plena de cotxes de gent que surt a passar el dia a la muntanya i d'on vam contemplar la desembocadura del riu Bidasoa, fent primer una visita breu al santuari, i a continuació ruta cap a la població d'Ondarribia, passeig per la Marina, barri de pescadors i visita al cap Higuer. Comencem la setmana, i a causa del canvi de programació de sortides, ens arribem, a la tarda, després de dinar a l'hotel, fins a Saint-Jean-de-Luz, pintoresca població d'estiu del País Basc francès. Recorregut per grups en *le petit train* que anomenen *Donibane*, com sempre pagant, que aquest francesos s'ho cobren tot. Els edificis que trobem als carrers i avingudes, plens d'història a recordar, la casa de la infanta Maria Teresa, ocupada fins que es va casar amb Lluís XIV, rei de França, l'església de Sant Joan Baptista, lloc de les seves nupcies. També Napoleó i més tard el duc de Wellington ocuparen altres

mansions que trobem en la nostra ruta. Vam passar per davant del casino, el port, la platja rodona, guarnida amb la defensa de tres dics molt eficients que donen seguretat als banyistes, ja que eviten les grans onades. Segons explicacions del guia, l'any 1700 aquesta població va sofrir tres tsunamis. No continuo perquè hi hauria molt per explicar, i no vull cansar-vos llegint més històries i records d'aquest bellíssim indret. Dimarts al matí, sortida cap a Bilbao per anar a visitar el cèlebre museu Guggenheim, de tres plantes. Lliurada l'entrada corresponent, rebem a la mateixa recepció un aparell audioguia que serveix d'assessorament i consulta. En diverses sales s'exposen peces referents a Rússia, a l'escultor basc Eduard Chillida, i d'altres. Amics meus lectors, es necessitarien moltes hores per visitar totes les sales i nosaltres sempre anem curts de temps. De la nostra visita a Sant Sebastià, *la perla del Cantàbric*, cal recordar l'ascensió al mont Igueldo, un mirador excepcional per contemplar una bellíssima imatge dels indrets que l'envolten, i on també hi ha un parc d'atraccions infantils, bars i restaurants per gaudir d'unes hores d'esbarjo merescut. Temps lliure per visitar la catedral i fer un passeig pel nucli antic, per degustar novament els *pinxos* i el vi.

Dono per finalitzada aquesta crònica, amb un bon record del País Basc que durant una setmana ens va acollir, l'atenció i la humanitat en tots moments del personal de l'hotel. Ens vam permetre amb molta picardia fer una petita broma, i vam oferir al nostre bon amic Menna una *arengada* molt ben presentada sense ingredients culinaris, i que segons tinc entès guarda de record amb un altre estri que no revelarem a la llum dels espavilats. Com a comiat d'aquesta estada, la nit de divendres vam tenir una estona de ball, i de balladors no van faltar-ne, en aquest grup d'edats joves relativament, però jovials i divertits. Volem manifestar el nostre agraïment per les atencions rebudes, tant per part de la guia Antonia com pel xofer i bon amic Paco.

Esperem tornar-nos a veure en la pròxima excursió, el dijous 21 de setembre, a França. La mateixa setmana quedaran programades les diverses activitats dels socis, i el diumenge 24 de setembre celebrarem el dinar de germanor, que es portarà a terme a l'hotel La Terrassa de Platja d'Aro, amb homenatges als avis del Casal 2006 i als casats fa 50 anys. Amics per sempre, no hi falteu, us hi esperem.

Ferran Márquez i Morgade

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Mossos d'Esquadra	088
Polici a Local	092
Emergències sanitàries	061

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Jaume Ministral	972240322
Biblioteca Massagran	972405062
Cementiri Municipal	972240506
Centre Obert Infantil	972402373
Centre Social	972235105
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Escola Bressol	972238388
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mercat Municipal	972231911
Museu de l'Aigua	972402148
Oficina Ambiental	972235128
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Piscina Municipal	972236021
Polícia Municipal	972249192
Ràdio Salt	972249151
	972249152
Teatre de Salt	972402004

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972243967
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnat Gertrudis Moret	972400092
CEIP El Gegant del Rec	972 232127
CIFO	972405570
Escola d'Adults	972241410
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246
IES Vallvera	972231919
Institut SES 3	972 234975
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
Ntra.Sra. Del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972234972
Vilagran	972241757
Centre de Dia (Les Bernardes)	972 425267

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Bombers	085
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Centre d'Atenció Primària	972243737
Correus	972237081
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972425267
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Institut geriàtric Torras	972400563
Jutjat de Pau	972234012
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
Mossos d'Esquadra	972245446
Notaria de Salt	972230100
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Piscina coberta	972236021
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica "Nostra Llar"	972239199
Tanatori del Gironès	972249050

ESCOLES DE MÚSICA I DANÇA

Nou Espiral	972242999
[Interval]	972440483

TRANSPORT

Asoc. Empresarial del Taxi	972221020
Taxi Girona	972203377
Taxi Cèsar	608433010
Gironabus	972233243
Autocars Roca	972233572
Autocars Toni	650382778
Emilio Espigarrés Ortega	659434833

ADVOCATS

Bufet J. Garrigolas	972242387
Joan Nono Rius	972241544
Miquel Ricard Palau	972 405646

CONSULTORIS PRIVATS

DENTISTES

Dalmau Amorós	972242990
Serveis Dentals Salt S.L.	972232420

GINECÒLEGS

Santiago Bosch Arbusé	972239231
-----------------------	-----------

MEDICINA INTERNA

Turó Roca	972239063
-----------	-----------

MEDICINA GENERAL

Bagaria Canals	972241007
Riera Serra	972244192

LLAR D'INFANTS

Petit Jardí	972237927
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559
Escola Bressol	972238388

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Catalunya	972235878
-----------------------	-----------

PSICÒLEGS

Centre Psicològic	972401619
Psicologia i pedagogia salt	972243033
Iglesias Martí, F.	972400160

FARMÀCIES de Guàrdia

Farmàcia: DAVESA, Major de Salt, 20.	972230568
Dies: 7, 15, 23 de setembre.	

Farmàcia: ESCATLLAR, Guillerries, 23.	972230103
Dies: 3, 4, 12, 20, 28 de setembre.	

Farmàcia: GELI, Major de Salt, 157.	972233518
Dies: 8, 16, 24, 25 de setembre.	

Farmàcia: NIETO, Àngel Guimerà, 75.	972233645
Dies: 1, 9, 17, 18, 26 de setembre.	

Farmàcia: ORDIS, Pg. Països catalans, 71.	972237704
Dies: 2, 10, 11, 19, 27 de setembre.	

Farmàcia: MUÑOZ, Pg. Països catalans, 145.	972243412
Dies: 5, 13, 21, 29 de setembre.	

Farmàcia: ROCAS, Major de Salt, 269.	972231249
Dies: 6, 14, 22, 30 de setembre.	

Per inserir publicitat en aquesta secció, modificar, ampliar o incloure alguna dada, cal que us poseu en contacte amb el Consell de Redacció al tel. 972 23 04 98 o mitjançant el correu electrònic farga@viladesalt.org

Ingredients:

- 100 g de mongetes blanques
- 100 g de pastanagues
- 100 g de pèsols
- 3 ous
- 1 got de llet
- pa ratllat
- pebre
- oli
- sal

Elaboració:

Una vegada tinguem la verdura ben neta, poseu-la a bullir amb aigua i sal. Quan estigui cuita, escorreu-la bé i reserveu-la.

En un bol a part, bateu els ous, barregeu-los amb la llet i salpebreu-ho al vostre gust. Afegiu-hi la verdura i tritureu-ho tot bé amb la batedora.

Prepareu un motlle untat amb oli i espoleu-hi el pa ratllat. Aboqueu-hi la verdura triturada i introduïu-ho al forn uns 15 minuts a 170-180°.

Deixeu que es refredi abans de desemmotllar, i ja ho tindrem a punt per servir.

Recepta de la Sra. DOLORS VALENTÍ PLANAS
Comissió Gastronòmica del Consell Municipal de la Gent Gran de Salt.

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70€
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Naixements

Nasira Maaroufi	13-09-06
Farida Ouggour	24-11-05
Jaume-Assen Ferrer i Picó	11-04-06
Yulen Hernández i Moreno	19-04-06
Adrià Roncero i Bondia	27-04-06
Lucia Domínguez i Orfanelli	27-04-06
Siku Touray	28-04-06
Alí Zannouoti	30-04-06
Gonzalo Jimenez i Fajardo	30-04-06
Ma. del Carmen Álvarez i González	30-04-06
Eva Edo i Corona	01-05-06
Vanabú Balde	01-05-06
Sergio Manzanera i Viusa	02-05-06
Mohamado Touray	03-05-06
Silas Avayi	04-05-06
Youssef Ben Amar	04-05-06
Bulli-Jaro Touray	07-05-06
Oriol Muñoz i Franqueira	08-05-06
Balraj Singh	08-05-06
Larisa Lara i Mejia	08-05-06
Adrià Bagudanch i Farrés	09-05-06
Hamza Attaouil	10-05-06
Aisatu Djalo	10-05-06
Harmit Kaur	11-05-06
Daniel-Espartaco Tapia i Guillem	14-05-06
Yassine Manaouach	15-05-06
Anas el Ouazzani	15-05-06
Carla Rodríguez i Garcia	18-05-06
Lamine Keita	19-05-06
Aya Khouri	19-05-06
Aida-Araceli Umanzor	19-05-06
Laura Murillo i Tena	20-05-06
Erica-Joana Castillo Perea	20-05-06
Rario-Antonio Jimenez Cerrato	23-05-06
Alba Garcia i Rodríguez	24-05-06
Hiba El Morabit	24-05-06
Andrés-Pol Cioanca	24-05-06
Nabil Boubouch	24-05-06
Pau Parés i Solà	25-05-06
Vana Nieto i Collell	26-05-06
Bintou Drammeh	26-05-06
Amàlia Delmenico i Asensio	28-05-06
Yítzi- Lineth Contreras i Barahona	29-05-06
Mohamed Guenbour	29-05-06
Iman Lemkadem	30-05-06
Hiba Bouki	30-05-06
Nyuma Camara	30-05-06
Marwan El-Khteb	01-06-06
Pere Muñoz i Torres	01-06-06
Mohamed Boukarka	01-06-06
Rachida Seyoan	01-06-06
Sara Fareis	02-06-06
Adam El Mard	02-06-06
Sonia Villalba i Cabezas	02-06-06
Nihad Kardoue Eloutmani	04-06-06
Ramatoulaye Balae	20-05-06
Ramon-Daniel Lolot	05-06-06
Edgar Angulo Barragn	06-06-06
Khouloud Boughamrani	08-06-06
Oussama Yachou	08-06-06
Alejandro Rodríguez i Vanegas	08-06-06
Andrea Garcia Càceres	10-06-06
Ayoub Bengoussset	10-06-06
Carlota Masó i Del Rio	10-06-06
Iker Avendo Castro	11-06-06
Bahada-Hidara Trawally	11-06-06
Oriol Xifra i Pla-Giribert	12-06-06
Oumaima Maachou	13-06-06
Clàudia Cumpido Arana	14-06-06
Alejandro Cumpido Arana	14-06-06
Jonh-Carlo Bautista Soriano	16-06-06
Arnau Manrique i Morales	18-06-06
Azzedin Darouich	18-06-06
Hugo Nuñez Garcia	18-06-06

Haimadou Waggeh	18-06-06
Jorge-José Bernabé Quiñones	19-06-06
Taowfiq El Hitani	19-06-06
Marc Vilacañas i Herrero	20-06-06
AymanHaddouchi	28-06-06
Nazarii Oleskil	28-06-06
Abigaël-Sarpomaah Biney	28-06-06
Hicham Makhoulfi	29-06-06
Layla Kenzari Alcaraz	29-06-06
Soumiya Soultani	29-06-06
Nayara Gutiérrez Díaz	30-06-06
Mariam Errafii	30-06-06
Rania Salmi	30-06-06
Saif-Eddin Nait-Bahloul Abderraman	01-07-06
Mina Galindo iMeléndez	02-07-06
Mariam Guentoudi	03-07-06
Yussuf Ceessay	04-07-06
Firdaous Ben Carta	05-07-06
Hiba Jarmouni i Reyes	06-07-06
Riyad Mrabti	06-07-06
Othamane El Valti	06-07-06
Janna Pinadel i Sànchez	09-07-06
Laia Espinal i Rodríguez	11-07-06
Joussef Taouil	12-07-06
Fanta Diallo	12-07-06
Ebenesa Asare	13-07-06
Martí Homs i Figueras	14-07-06
Minerva Tomàs i Pinto	14-07-06
Inès Rodríguez i Hidalgo	15-07-06
Àlex Rodríguez i Hidalgo	15-07-06
Adam Eddahbi	15-07-06
Yassine Bendjebbour	16-07-06
Franck-Harrison Funez i Carias	17-07-06
Bintou Sidibe	17-07-06
Jonathan Henao i Elvir	17-07-06
Alifa Keita	18-07-06
Khaoula Atia	19-07-06
Ismael Ouakil i Puertollano	19-07-06
Adam Karroua i Cazorla	19-07-06
Djeff-Arthur Fikoue Deuni Deumetcha	20-07-06
Assia Taleuan i Fernández	21-07-06
Modibo Diarra	22-07-06
Fatumata -Montserrat Samoura	23-07-06
Maris Osayande	24-07-06
David Igésias i Trabuchelli	26-07-06

Casaments

Fermin Cabrerizo Martínez	
Carolina Morales Fernández	03-06-06
Juan-José Vall-Ilosera Romero	
Eva March Ajo	20-05-06
Alexandre Tremes Izquierdo	
Vanessa-Victòria Gil Yeste	26-05-06
Luis Moragas Odena	
Carmen Carreras Bussó	27-05-06
Jordi Avila Rodríguez	
Ada Isern Ruiz	27-05-06
Martí Coma Casas	
Anna Martos Parnau	27-05-06
Andrés Ramos Fernández	
Ahide Yitani Ortega	01-06-06
Michael-Jean Encelade	
Rosalie Tchentó	03-06-06
Pedro-Luís Pastor Gurreta	
Marta Fernández Moreno	05-06-06

Eugenio Benjumea Cejudo	
Cristina Pérez Boschdemont	23-06-06
Virgil-Laurentin Horia	
Lenuta Ariton	01-07-06
Jorge Galúez Castro	
Maria-José Casado Salvador	01-07-06
Manuel Pérez López	
Xiau- Aichun	07-07-06
José M ^a Rodríguez Atrio	
Elisabet Gutiérrez Coraon	08-07-06
Youssef Belaidi	
Amanaine Maria-Odile	13-07-06
Ramon Jiménez Matín	
Belkis Avendaño De Toro	14-07-06
Robert Fàbreas Ripoll	
F-Xavier Pifarré Abella	15-07-06
Jordi Ribas Gubau	
Viviane Melo De Oliveira	21-07-06
Josep Murillo Cano	
July Madrigal Mazo	21-07-06

Defuncions

Rosa Carmona Ruiz	85 anys	23-05-06
Monserrat Ribot Oriol	79 Anys	23-05-06
José Portella Vim	91 anys	25-05-06
Agustín Sánchez Romero	69 anys	25-05-06
Matilde Bres Matín	87 anys	27-05-06
Teresa Bautista Bautista	78 anys	02-06-06
Rafael Romero Carrasco	79 anys	04-06-06
Juan Ponsatí Gou	92 anys	06-06-06
José Canals Bertran		07-06-06
José Manzanal Garcia	83 anys	07-06-06
M.Rosa Sureda Gomis	73 anys	07-06-06
Andrea Avendaño Pérez	83 anys	10-06-06
Marina Figuerola Canals	85 anys	12-06-06
Jaime Matillo Danés	85 anys	15-06-06
Pedro Clascà Domenech	77 anys	19-06-06
Carmen Muñoz Fandos	94 anys	19-06-06
Gregorio Zazo Manzano	44 anys	20-06-06
Soledat Carré Carreras	79 anys	22-06-06
Carmen Pardo Ortiz	77 anys	26-06-06
Maria Brunet Tornabells	80 anys	27-06-06
Maria Boada Sureda	93 anys	28-06-06
Teodoro Vega Garcia	72 anys	30-06-06
Juan Fernández López	86 anys	03-07-06
Teresa Devesa Cánovas	74 anys	09-07-06
Aurelia Fernández Garcia	92 anys	12-07-06
Joaquin Pousacoma Vila	70 anys	13-07-06
N'Diaye Nouhou	23 anys	15-07-06
Aurea Rivas Ajenjo	74 anys	15-07-06
Narciso Gracio Serra	41 anys	16 -07-06
Eusebio Pujol Parera	94 anys	17-07-06
José Triola Aragónés	43 anys	18-07-06
Maria Carreras Pujolràs	63 anys	20-07-06
Manuel Rico Acedo	59 anys	20-07-06
Miguel Esparraguera Horta	79	22-07-06
Juan Santanera Casals	74 anys	25-07-06
Lourdes Canals Canals	84 anys	27-07-06
Dolors Figueres Garriga	93 anys	27--7-06
Ramon Ruiz Caballero	68 anys	27-07-06
Gumersindo Sepúlveda		
Sepúlveda	63 anys	30-07-06
Antonio Vázquez Polo	53 anys	31-07-06
José Godoy Sabaleta	83 anys	03-08-06
J.Maria González Valles	41 anys	04-08-06
M.Araceli Serrano Granados	93	05-08-06
M.Asuncion Quera Freixas	80	10-08-06

Escacs

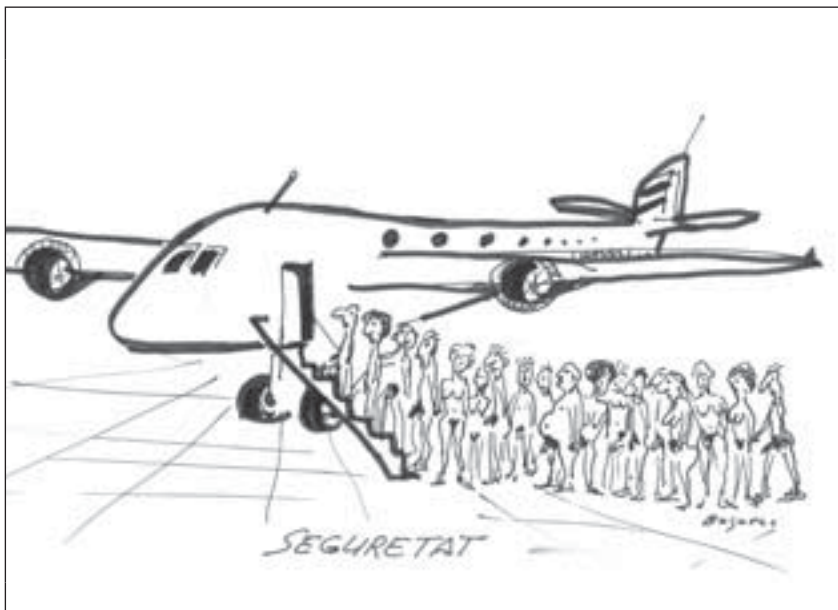
Solució:
Juguen negres i fan mat amb 3 jugades:
1... Ce2+, 2. Rh1, Dxh2+ii 3. Rxh2, Th4 mate.

Sudoku

		6			5		8
		8		4	9	3	
	2	3	6	8			7
						2	
	4	5	8	6	3	7	9
	8	1		7	4		
8		2		3			
	6			2			
				6			3

5	7	4	1	9	6	2	8	3
3	6	9	5	2	8	4	7	1
8	1	2	4	3	7	9	5	6
9	8	1	2	7	4	6	3	5
2	4	5	8	6	3	7	1	9
6	3	7	9	5	1	8	2	4
4	2	3	6	8	5	1	9	7
1	5	8	7	4	9	3	6	2
7	9	6	3	1	2	5	4	8

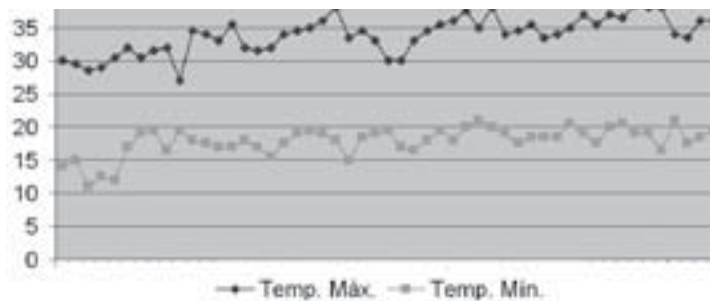
Solució:

El temps

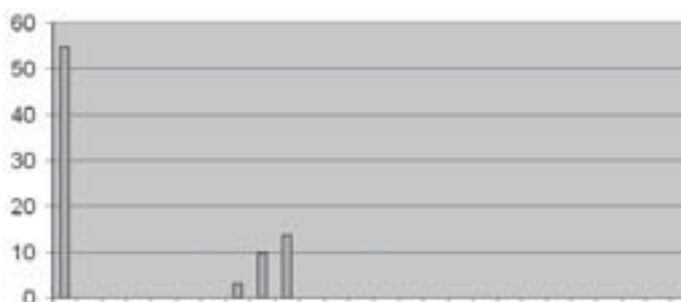
Temperatures i pluviometria de l'11 de Juny al 31 de Juliol de 2006

Evolució de les temperatures de l'11 de Juny al 31 de Juliol de 2006

Temperatura Màxima: 38,5° el dia 25 de juliol
Temperatura Mínima: 11° el dia 13 de juny

Pluviometria de l'11 de Juny al 31 de Juliol de 2006

Dies de pluja: 4 dia de pluja
Precipitació màxima en un dia: 54,7 litres acumulats el dia 6 de juliol
Pluja acumulada: 81 litres